

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. 4. 2014 v trestní věci obžalovaného L ■■■■■ M ■■■■■, nar. ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, *t a k t o:*

K odvolání obžalovaného L ■■■■■ M ■■■■■ se podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu zrušuje rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 23.1.2014 sp.zn. 2T 237/2013 v celém rozsahu a za použití § 307 odst.1 trestního řádu se trestní stíhání L ■■■■■ M ■■■■■, nar. ■■■■■ v ■■■■■, pro přečin podle § 147 odst.1, 2 trestního zákoníku spočívající v tom, že dne 14. 8. 2013 kolem 5.35 hodin jako řidič osobního automobilu Citroen Berlingo RZ: ■■■■■ majitele Klatovská stavební společnost s.r.o., se sídlem Klatovy, K letišti 893, IČO:26357534, na silnici I. třídy č. 22 ve směru od Nalžovských Hor na obec Tužice před nepřehledným horizontem a na souvislé podélné čáře přešel do protisměru v úmyslu předjíždět před ním jedoucí vozidla, přičemž došlo ke střetu s vozidlem Ford Escort: RZ: ■■■■■ majitele K ■■■■■ Š ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, řízeném J ■■■■■ Š ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem tamtéž, který jel ve svém jízdním pruhu ve směru od Zavlekova na Nalžovské Hory, a v důsledku tohoto střetu došlo k odtržení zadní nápravy a převrácení vozidla Citroen, které skončilo v levém silničním příkopu a vozidlo Ford následně havarovalo v pravém silničním příkopu, kde narazilo do vzrostlého stromu, přičemž došlo ke zranění řidiče tohoto vozidla, J ■■■■■ Š ■■■■■, který utrpěl otevřenou zlomeninu česky levého kolene s odtržením vazů, pro kterou byl poškozený operován a následně hospitalizován v Klatovské nemocnici do 17. 8. 2013 a následně omezen v běžném způsobu života po dobu delší než šest týdnů, když tuto nehodu obviněný zavinil porušením ustanovení § 17 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání dvou (2) roků.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Klatovech byl obžalovaný uznán vinným, že dne 14. 8. 2013 kolem 5.35 hodin jako řidič osobního automobilu Citroen Berlingo RZ: ■■■■■ majitele Klatovská stavební společnost s.r.o., se sídlem Klatovy, K letišti 893, IČO:26357534, na silnici I. třídy č. 22 ve směru od Nalžovských Hor na obec Tužice před nepřehledným horizontem a na souvislé podélné čáře přešel do protisměru v úmyslu předjíždět před ním jedoucí vozidla, přičemž došlo ke střetu s vozidlem Ford Escort: RZ: ■■■■■ majitele K ■■■■■ Š ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, řízeném J ■■■■■ Š ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem tamtéž, který jel ve svém jízdním pruhu ve směru od Zavlekova na Nalžovské Hory, a v důsledku tohoto střetu došlo k odtržení zadní nápravy a převrácení vozidla Citroen, které skončilo v levém silničním příkopu a vozidlo Ford následně havarovalo v pravém silničním příkopu, kde narazilo do vzrostlého stromu, přičemž došlo ke zranění řidiče tohoto vozidla, J ■■■■■ Š ■■■■■, který utrpěl otevřenou zlomeninu česky levého

kolene s odtržením vazů, pro kterou byl poškozený operován a následně hospitalizován v Klatovské nemocnici do 17. 8. 2013 a následně omezen v běžném způsobu života po dobu delší než šest týdnů, když tuto nehodu obviněný zavinil porušením ustanovení § 17 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu.

Jeho jednání bylo posouzeno jako přečin ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 trestního zákona podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Proti zavinění dopravní nehody jako takové fakticky nic nenamítá, je si svého zavinění vědom a svého jednání lituje a rovněž právní kvalifikaci považuje za správnou. Nesouhlasí však s tím, že soud prvního stupně v této věci nevyhověl jeho návrhu na podmíněné zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 1 trestního řádu. Poukazuje na to, že je prvotrestaný, nikdy v minulosti neměl problémy s trestním zákonem a uložení trestu zákazu činnosti je pro něho v podstatě likvidační. Je zaměstnán v Klatovech, bydlí v Horažďovicích a zaměstnání spočívá v tom, že dojíždí na stavby v regionu, ve kterém působí jeho zaměstnavatel. Bez řidičského oprávnění by tedy nemohl tuto funkci vykonávat. Obžalovaný od počátku trestního řízení spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, doznal se k jednání, které mu bylo kladeno za vinu, učinil kroky směřující k náhradě škody a poskytl poškozenému J. Š. plnění nad rámec plnění pojišťovny, oběma poškozeným se omluvil. Jeho případ je jistě případem, který spadá do uvažovaného úmyslu zákonodárce zbytečně nekriminalizovat občanskou veřejnost a u nedbalostního jednání v míře co nejširší přistoupit k odklonu trestního řízení v případech, kdy lze toto vyřízení věci považovat za dostačující. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného by neměl ukládaný trest být spojen s přímým výkonem a být tedy represivní. Rozhodnutí soudu však může mít zásadní sociální dopad na obžalovaného a z tohoto pohledu je rozhodnutí soudu výrazně represivní. Žádá proto, aby Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že buď neuloží obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel anebo rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného postupem dle § 307 trestního řádu, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí s vysloveným závazným právním názorem stran dalšího postupu v této věci.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal postupem dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku napadených odvoláním i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, předcházejícím vydání napadeného rozsudku ani ve výroku o vině neshledal krajský soud v činnosti okresního soudu žádná pochybení, odvolání ostatně proti výroku o vině fakticky nesměruje. Okresní soud provedl všechny potřebné a dostupné důkazy, které způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu i hodnotil a skutková zjištění okresního soudu jsou správná a úplná, jakož i použité právní kvalifikace. Výrok o vině tedy nebyl shledán vadným.

Krajský soud se však ztotožnil s argumentací obhajoby, pokud bylo namítáno, že okresní soud nepostupoval ve smyslu § 307 a následujících trestního řádu. V daném případě je skutečností, že došlo k těžké nehodě zaviněnou obžalovaným, a to na místě, kde by to měl znát a měl by vědět, že předjíždění je riskantní. Na straně druhé však je osoba obžalovaného, na kterého nutno hledět jako na osobu bezúhonnou, zaměstnavatelem je velmi kladně hodnocen a má takové zaměstnání, v němž se bez řidičského oprávnění neobejde. K celé věci se obžalovaný postavil správně, svoji vinu nijak nepopíral ani nezmenšoval, nad rámec pojistného plnění zaplatil poškozenému 20.000,- Kč, což není zanedbatelná částka ani pro poškozeného ani pro obžalovaného, což je zřejmé i z toho, že i poškozený souhlasil s tím, aby bylo postupováno dle § 307 trestního řádu. Toto vše bylo třeba hodnotit, což okresní soud neučinil. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku nezdůvodnil řádným způsobem, proč nepostupoval dle § 307 trestního řádu, jak obžalovaný navrhoval a odkaz na okolnosti případu a jeho následky je zcela nedostatečný. Pokud soud argumentuje při ukládání trestů evidenční kartou řidiče, jedná se o velmi paušální hodnocení, okresní soud vůbec nehodnotí, že obžalovaný řídí velmi dlouho, od roku 1976, přičemž má sice v evidenční kartě řidiče tři záznamy, ale dva z nich jsou staršího data z let 2006 a 2007, a pokud jde o poslední záznam z dubna 2013, jednalo se o bagatelní přestupek, telefonování při jízdě v autě, který byl řešen na místě blokovou pokutou 200,- Kč. Nelze proto souhlasit s názorem okresního soudu, že obžalovaný projevoval nekázeň v dopravě, neboť jde o dlouholetého řidiče, který má v evidenční kartě řidiče jeden drobnější přestupek. S ohledem na všechny shora uvedené okolnosti je jednání obžalovaného nutno hodnotit jako výjimečný exces, kdy riskoval na místě, které znal a lze předpokládat, že si z celé věci vzal ponaučení. Všechny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání jsou splněny, což ostatně připustil i okresní soud. Krajský soud proto napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a sám znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Zkušební dobu podmíněného zastavení trestního stíhání stanovil v trvání dvou roků, tzn. v maximální možné výměře, a to vzhledem k okolnostem případu a následkům, které obžalovaný svým riskováním způsobil.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním

napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 22. 4. 2014

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alice Bártová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Michaela Ellederová

Vypravila: Jana Poláková